Põhjavesi, enamasti pehme, tuleb kaevudes nähtavale 3—5 m sügavuses. Veekandja kiht asub enamasti aluspõhjaks olevas devooni liivakivis. Allikaist võiks nimetada veerikkuse poolest tuntud Kullamäe lätet — Nõo kiriku all.

Taimkate. Põhimoreenist koosseisvaid lamedaid kühmi ja lavasid katavad peaasjalikult kultuurtaimistud — põllud, niidud, kuna nende vahelised lohud on luht- ja põõsastiktaimistuste all. Metsa on kihelkonnas vähe. Suurem metsa-ala (5 km pikk, 4 km lai) on kihelkonna põhjapoolses sopis, Kardla ja Kamika küla vahel, niinim. Tähtvere mets, mis jätkub edasi ida poole Tartu-Maarja kihelkonna piirides. Läänes läheb ta üle Lauge sooks ja Lõunas Tähtvere rabaks. Metsa moodustavad okaspuud — kuused ja männid, ainult

E. Witoff'i foto.

81. joon. Vahemäe mets Aru mõisa juures.

metsaserval esinevad vähemal arvul ka lehtpuud — kased ja lepad. Vähemad metsalapid: Unipiha mets (1 km läbi mõõta) samanimelise mõisa ja Rebase talu vahel, Luke mets Luke mõisast lõunas, Meeri mets (2 km pikk, 1 km lai) Elva jõeoru idaveerul ning lammil, Tõravere küla ja Meeri mõisa vahel, Vahemäe mets Aru mõisa juures (81. joon.) ja Keeri mets (2 km pikk, 1.5 km lai) Viljandi-Tartu maantee ja Keeri mõisa vahel. Need on kõik 60—70 a. vanused okasmetsad, ainult Luke metsas on suuremal arvul ka lehtpuid.

Ehtsamaid ja haruldasemaid leht- ja okaspuude liike leiame mõisaparkidest, milledest kõige suuremad Luke ja Meeri mõisas (rohkesti vanu põliseid puid), mis aga nüüd kahjuks laokile ja hooletusse jäetud. Siin näeme suuremal arvul pärni, tammi, vahtraid, kastaneid, lehtmände (lärjepuid) jne. Vapramäel kasvab vana, 200-aastane niinim. „Püha pärn". Rahva jutu järele olla Karl XII selle istutanud.

Tartumaa, lk. 306